

[Mads Larsen.]

det er navnlig et Lovforslag, hvis rigtige Løsning vil have sin store Betydning for de Mennesker, som paa en vis Maade kan siges at være de ringest stillede i vort Samfund, nemlig dem, der lider af Sygdom eller af Svaghed paa forskellig Maade. Det er da for os ganske naturligt, at dette Lovforslag er bygget op paa Grundlag af en omhyggelig Kommissionsbetænkning.

Jeg vil gerne til at begynde med sige, at jeg paaskønner det Arbejde, som denne Kommission har udført, og navnlig paaskønner jeg, at det Grundlag, som er blevet lagt, efter min Opfattelse er det rigtige, det, jeg vil betegne som Frihed under Ansvar; men naar man læser Kommissionens Betænkning igennem, er der i alt Fald et Omraade, som har vakt min Forundring, det er, at man betragter den Arbejdsmetode, der anvendes af Chiropraktikerne, hvoraf der er adskillige her i Landet, i alt væsentligt paa samme Maade som de Metoder, der i øvrigt benyttes af Lægfolk, som giver sig af med at helbrede syge Mennesker. Det forekommer mig imidlertid, at der er en ret væsentlig Forskel mellem disse to Kategorier af Lægmænd. Chiropraktikerne har underkastet sig en videnskabelig Uddannelse med det Formaal for Øje gennem deres bestemte Metoder at være Mennesker, som lider af en eller anden Svaghed, behjælpelig med at generhverve deres Helbred; de har i 2—3 Aar underkastet sig en saadan Uddannelse i Amerika, og for Øjeblikket sidder der trindt omkring i Landets Byer, saa vidt jeg husker, 23, der helbreder de Mennesker, som henvender sig til dem, efter denne Metode. Det forekommer mig, der havde været god Anledning til at give Lovforslaget en saadan Affattelse, at man erkendte den Forskel, der er mellem Chiropraktikerne og de øvrige Lægfolk, som beskæftiger sig med at helbrede syge.

De Betragtninger, jeg her har anstillet, er i alt væsentligt foranlediget ved en Henvendelse fra en ung Pige ovre paa min Egn. Jeg har haft Kendskab til hende under hele hendes Opvækst og ved, at hun ogsaa som Barn var svagelig, hun er nu 38 Aar gammel. Jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere et Par enkelte Afsnit af den Skrivelse, hun har sendt mig. Hun skriver, at hun fra sit tiende Aar og gennem hele sin Opvækst næsten uafbrudt har været syg og har maattet søge Læge og har brugt uhyre Mængder af Medicin uden at føle nogen som helst Bedring. Derefter var der en Periode, fra 1923—24, hvor hun var næsten fuldkommen arbejdsudygtig paa

Grund af de Svagheder, hun ikke havde kunnet blive kureret for. Hun skriver:

„Om Efteraaret 1929 havde jeg tilfældigt hørt lidt om Chiropraktik“ — saa tog hun ind til Chiropraktikeren og kom under hans Behandling, og saa hedder det videre: „men inden jeg gik i Seng den første Aften, da jeg havde faaet den første Behandling, kunde jeg sige til mine Forældre, at nu havde jeg faaet nye Hænder, Fingrene var bleven saa bevægelige, og jeg kunde række dem ud, det havde jeg ikke gjort i flere Aar, da jeg har lidt meget af Gigt, og saa holdt jeg det ikke hemmeligt længer, siden den Tid har jeg ikke mærket noget til Foraars-træthed mere, er aldrig forkølet mere, gaar endnu i November med alt Sommer-tøj, til stor Forbavselse for hele min Familie og Bekendte, da de ved, hvor meget Tøj jeg altid har haft paa, og først nu kan jeg sige, at jeg mærker der er hvile i Søvn, det har jeg aldrig mærket før, ikke en Gang som Barn, men det er der ingen, der kan forstaa, hvad det vil sige, som ikke selv har prøvet det, Mavekatar og Blodmangel mærker jeg ikke mere til, men mine Nerver er ikke saa gode endnu, saa jeg faar stadig Behandling, og vil ikke holde op, før jeg kan sige, at jeg er helt rask, og saa kan jeg sige, at jeg er bleven et *nyt Menneske*.“

Senere skriver hun:

„Ja jeg kan derfor sige, at for mig er den Kiropraktiske-Videnskab større end den danske Læge-Videnskab, men det skal opleves for at kunne forstaaes, hvor vigtigt det er, at Hovedledningen er i Orden, saa skal Lampen nok komme til at skinne klart, og jeg synes at være et godt Bevis derpaa.“

I Slutningen af sin Skrivelse meddeler hun, at hendes Fader, der er en Mand paa 67 Aar, i de sidste Maaneder har søgt den samme Mand, og hans Behandling har haft den Virkning, at hendes Fader er kommet af med forskellige Svagheder, han led af. Jeg har haft Lejlighed til at overvære en Behandling af denne Mand hos Chiropraktikeren. Efter min Opfattelse er den Metode, disse Folk anvender overfor forskellige Sygdomme og Svagheder, navnlig overfor alle saadanne, der hidrører fra et daarligt Nervesystem, langt virkningsfuldere end den Metode, de almindelige danske Læger anvender, og derfor forekommer det mig, at man ved Gennemførelsen af et Lovforslag som dette bør tilstræbe et fornuftigt Samarbejde mellem Lægerne og praktiserende Lægmænd, og da navnlig Chiroprak-